

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/49620 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 17 januari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 januari 2007, verzonden op 19 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

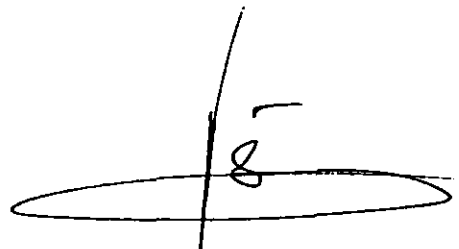
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 juni 2007

13-540.

Verzonden: **19 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05 / 49620

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 17 januari 2007

in de zaak van:

gehoren op _____ en Kameroense nationaliteit, _____
eiser
gemachtigde: mr. P.J. Stronks, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. S. Gohardhan, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 12 juli 2004 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 21 augustus 2004 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 23 augustus 2004 beroep ingesteld. Verweerder heeft bij brief van 2 december 2004 te kennen gegeven dat het besluit van 21 augustus 2004 is ingetrokken. Bij besluit van 13 oktober 2005 heeft verweerder de aanvraag opnieuw afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit op 4 november 2005 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Verweerder is op grond van artikel 83, derde lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) in de gelegenheid gesteld schriftelijk te reageren op ingeroepen feiten en omstandigheden, die volgens eiser zijn opgekomen na het nemen van het besluit.
- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 15 december 2006. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Eiser heeft voorts een informant, de heer _____ meegebracht. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

zaaknummer: AWB 05 / 49620

2

2. Overwegingen

- 2.1 De rechtbank toetst het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Eiser heeft ter onderhouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Eisers vader was prominent lid van de Social Democratic Front (SDF) waardoor zijn gezin in onveiligheid leefde. Eisers baas was een prominente aanhanger van de regeringspartij Cameroon People's Democratic Movement (CPDM). Met hem had eiser op een dag een heftige politieke discussie. In juli 2003 is eiser vervolgens op basis van een arrestatiebevel van 8 juli 2003 aangehouden door de politie. Samen met een paar anderen is hij vastgehouden en gearrest. Als reden werd opgegeven dat dit hen zou leren tegen de overheid te zijn en dat zij maar moesten teruggaan naar de Engelstalige provincies. Eiser heeft in augustus 2003 besloten om lid te worden van de Youth League van de Southern Cameroon National Council (SCNC), de Southern Cameroon Youth League (SCYL). De procedure voor lidmaatschap heeft hij echter nog niet doorlopen. Het hoofd van eisers dorp heeft in augustus 2003 aan eiser gezegd dat hij uit Kameroen moest vluchten omdat eisers naam op een lijst voorkwam als aspirant lid van de SCYL. Bij brief, overgelegd bij brief van de gemachtigde van 19 augustus 2004, heeft eiser zijn relaas als volgt aangevuld: voordat eiser het meningsverschil met had heeft hij een tijd lang voor hem gewerkt en daardoor belangrijke partij-informatie onder ogen gehad.
- 2.3 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat het asielaas van eiser ongeloofwaardig is. Daarbij is meegewogen dat eiser niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding terwijl hij zich niet onverwijld heeft gemeld. Daarnaast is meegewogen dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielaas te kunnen vaststellen. Er wordt afgezien van verdere inhoudelijke behandeling van eisers asielaas.
- 2.4 Eiser heeft hier – samengevat – het volgende tegen ingebracht. Verweerder heeft ten onrechte aan eiser tegengeworpen dat hij niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding terwijl hij zich niet onverwijld heeft gemeld. Daarnaast heeft verweerder ten onrechte het ontbreken van documenten ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielaas tegengeworpen en het asielaas vervolgens ten onrechte ongeloofwaardig geacht. Verweerder had eiser gelet op de omstandigheden van het geval nogmaals moeten horen. In beroep heeft eiser een in het Engels opgestelde verklaring overgelegd van het hoofd van de SCYL, van 10 april 2006. In de verklaring wordt vermeld dat eiser geregistreerd en actief lid is van de SCYL Holland Bureau en van SCNC en dat hij in Kameroen martelingen heeft ondergaan vanwege zijn betrokkenheid bij genoemde partijen.
- 2.5 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.6 In artikel 83 Vw is bepaald dat de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening houdt met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

zaaknummer: AWB 05 / 49620

3

- 2.7 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de op 23 april 2006 overgelegde verklaring van _____ in het kader van artikel 83 VW niet kan worden gezien als een nieuw feit of veranderde omstandigheid, zodat deze buiten beschouwing moet blijven van de beoordeling van het beroep. Nog afgezien van het feit dat de authenticiteit van de brief niet kan worden vastgesteld en de brief niet afkomstig is uit een objectief verifieerbare bron, meent verweerder dat deze brief eerder in de procedure ingebracht had moeten en kunnen worden.
- 2.8 Vooropgesteld dient te worden dat verweerdens stelling dat de authenticiteit van de verklaring niet kan worden vastgesteld en de brief niet afkomstig is uit een verifieerbare bron, niet kan worden gevolgd. Ter zitting heeft de heer _____ als informant verklaard dat hij, als hoofd van de SCYL, de verklaring heeft opgesteld van 10 april 2006, zodat naar het oordeel van de rechtbank geen twijfel bestaat over de authenticiteit van de verklaring. De aanwezigheid van _____ op de zitting brengt daarnaast met zich mee dat er sprake is van verifieerbare bron.
- 2.9 De rechtbank zal de verklaring van _____ van 10 april 2006 evenwel niet meenemen bij de beoordeling van het bestreden besluit. Redengevend is dat niet is gebleken dat eiser niet vóór het bestreden besluit een zodanige verklaring had kunnen laten opstellen en overleggen. De gemachtigde van eiser heeft voor eiser ter zitting aangegeven dat eiser in 2005 in contact is gekomen met de Nederlandse afdeling van de SCYL en met _____. Ten tijde van het bestreden besluit wist eiser wie _____ was, aldus de gemachtigde voor eiser. Nu eiser zowel ten tijde van het eerste voornemen van 6 augustus 2004 als ten tijde van het tweede voornemen van 7 juli 2005 bekend was met het standpunt van verweerder over de ongeloofwaardigheid van het gestelde lidmaatschap van de SCNC, had eiser eerder aan de heer _____ kunnen vragen een verklaring op te stellen. Dat hij _____ ten tijde van het bestreden besluit niet persoonlijk kende doet daar niet aan af. De stelling van de gemachtigde ter zitting dat eiser pas na het bestreden besluit wist dat de verklaring nodig was om zijn asielrelans te onderbouwen, slaagt derhalve niet.
- 2.10 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.11 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.12 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.
- 2.13 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter

zaaknummer: AWB 05 / 49620

4

staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

- 2.14 De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, onder c, Vw aan eiser heeft kunnen tegenwerpen. Eiser beschikte bij inreis immers niet over de vereiste reishescheiden en heeft zich niet direct uit eigen beweging gemeld om de asielaanvraag in te dienen. Blijkens het proces verbaal van de Politie Utrecht van 12 juli 2004 heeft eiser verklaard dat hij reeds zes maanden in Nederland was toen hij zijn asielaanvraag indiende. Dat andere Afrikanen hem hadden ontraden om zich te melden bij de overheid omdat er veel asielzoekers zouden worden teruggestuurd naar hun land van herkomst, heeft verweerder als niet verschoonbare verklaring kunnen aanmerken. Dat eiser afgaat op verklaringen van derden, waarvan de identiteit niet bekend is, kan niet aan verweerder worden toegerekend.
- 2.15 De rechtbank is voorts van oordeel, gezien de inhoud van het bestreden besluit, dat eiser niet gevolgd kan worden in zijn standpunt dat verweerder in het bestreden besluit onvoldoende heeft gemotiveerd waarom voornoemd artikel aan eiser is tegengeworpen.
- 2.16 Er is voorts geen reden om te oordelen dat verweerder in redelijkheid niet het bepaalde in artikel 31, tweede lid, onder f, Vw aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.
- 2.17 Vast staat dat verzoeker bij zijn aanvraag geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute. Eiser heeft verklaard dat hij wel een paspoort had, maar dat hij het in Nederland heeft ingeruild voor een vals paspoort. Dat hij dit heeft gedaan omdat hij het land wilde verlaten vanwege zijn angst niet als asielzoeker te worden toegelaten, heeft verweerder als niet verschoonbaar kunnen aanmerken. Eiser heeft immers een eigen verantwoordelijkheid om zijn aanvraag te onderbouwen met documenten. Dat hij zijn paspoort heeft ingeruild, dient dan ook voor zijn risico te komen. Eiser heeft voorts verklaard dat hij een identiteitskaart heeft maar dat hij deze thuis heeft laten liggen. Verweerder heeft eisers verklaring, dat hij de identiteitskaart niet uit Kameroen kon laten overkomen, omdat zijn vriendin het document niet kon vinden, niet verschoonbaar hoeven achten.
- 2.18 Nu zich de omstandigheden voordoen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f, heeft verweerder dat bij de waardering van de geloofwaardigheid van de verklaringen ten nadele van verzoeker bij het onderzoek naar de aanvraag kunnen betrekken.
- 2.19 Verweerder heeft in C1/3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C1/3.2.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:
- Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord en het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de*

algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f. Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

- 2.20 De rechtbank ziet geen aanleiding om te oordelen dat verweerder zich, met toepassing van de hiervoor weergegeven maatstaf, niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is omdat van het relaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat.
- 2.21 Verweerder heeft daartoe kunnen overwegen dat eiser de vragen naar de oprichting, de doelstellingen, afscheidingsbewegingen en het motto van de SCNC niet heeft kunnen beantwoorden. Eisers verklaring hiervoor, dat hij nog niet was toegelaten tot de SCNC sinds de aanvraag van zijn lidmaatschap zodat hij nog geen wegwijs gemaakt was in de partij, heeft verweerder niet hoeven volgen. Die verklaring is strijdig met de door eiser overgelegde kopie van zijn lidmaatschapskaart van de SCNC, die op 6 juni 2003 is afgegeven. Hieruit blijkt immers dat eiser vanaf die datum wel lid zou zijn van genoemde partij. Daarnaast strookt het niet kunnen beantwoorden van vragen over de SCNC niet met eisers verklaringen tijdens het nader gehoor van 21 februari 2005. Daarin is door eiser verteld dat hij voor de SCNC bij mensen thuis kwam om over 'de kwestie' te spreken en om mensen duidelijk te maken dat ze moesten toetreden tot de SCNC en wat de doelstellingen van de SCNC zijn (pagina 9 verslag van nader gehoor).
- 2.22 Verweerder heeft daarnaast kunnen overwegen dat eisers verklaringen niet overeen komen met de inhoud van de door hem overgelegde notariële akte van 2 september 2004. Daarin wordt vermeld dat eiser een "ardent militant" van de SDF is, hetgeen niet overeenkomt met eisers verklaring dat hij slechts sympathisant was van de SDF en dat hij zich in 2000 realiseerde dat hij het niet eens was met deze partij (pagina 7). Daarnaast is in de notariële verklaring gesteld dat eiser een "die hard member" van de SNCN is, hetgeen niet overeenkomt met de reeds hierboven besproken omstandigheid dat eiser niet veel weet te vertellen over deze partij. Ook de verklaring in de notariële akte dat eiser "had become an architect of the present strife for freedom in the country" heeft verweerder tegenstrijdig mogen achten met eisers verklaringen in het nader gehoor van 21 februari 2005, inhoudende dat hij, behalve te sympathiseren met andere anglofonen en de waarheid te vertellen over de reden waarom men zou moeten terugkeren naar de federale staat, verder eigenlijk geen activiteiten heeft verricht voor de SCNC.
- 2.23 Eisers stelling dat eiser in de gelegenheid zou moeten worden gesteld om zijn verhaal nog eens uit de docken te doen omdat verweerder zijn standpunt naar aanleiding van eisers zienswijze van 8 augustus 2005 op niet onbelangrijke punten heeft herzien, volgt de rechtbank niet. Weliswaar heeft verweerder in het bestreden besluit een in het voornemen gelegde tegenstrijdigheid in de verklaringen van eiser niet gehandhaafd, maar dit heeft niet afgedaan aan het standpunt van verweerder dat hij het gestelde lidmaatschap van eiser van de SCNC en/of SCYL niet geloofwaardig acht. Overigens is eiser na het eerste gehoor drie keer in de gelegenheid is gesteld om zijn relaas en standpunten mondeling naar voren te brengen.

zaaknummer: AWR 05 / 49620

6

2.24 Uit het voorgaande volgt dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c, of d, Vw een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.25 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.26 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, rechter, en op 17 januari 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. P.C. Ypma, griffier.

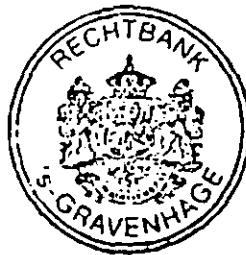
afschrift verzonden op:

19 JAN. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Kloosterman & Stronks advocaten
Amstelveenseweg 54/56 hg
1075 XH Amsterdam

KLOOSTERMAN & STRONKS

mr. A.D. Kloosterman
ame@kloostermanenstronks.nl
mr. P.J. Stronks
jorgen@kloostermanenstronks.nl
mr. S. Ben Tarraf
sbmir@kloostermanenstronks.nl

telefoon 020 618 09 08
fax 020 616 20 70
www.kloostermanenstronks.nl

Raad van State
- Afdeling Bestuursrechtspraak -
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

PER TELEFAX: 070 365 1380

Inzake: i / Staat
Dossier: 2007.139
Uw ref.: procedurenr. 05/49620

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 FEB 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	17
BEHANDELD: DD:	PAR:

824-A

nader te noemen 'appellant', van Kameroense nationaliteit (taal: Engels), man, verblijvende te Mariënheem (8106 PA), aan de Assendorperweg nr. 12 (AZC Raalte), te dezen vertegenwoordigd door, en domicilie kiezende bij, zijn gemachtigde mr. S. Ben Tarraf, advocaat en procureur te Amsterdam, die voorts verklaart tot het instellen van dit hoger beroep en het voeren van onderhavige procedure bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd, geeft eerbiedig het navolgende te kennen.

Appellant heeft op 4 november 2005 beroep ingevolge de Vreemdelingenwet ingesteld bij de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem tegen de weigering van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, nader te noemen 'verweerder', om zijn aanvraag in te willigen inzake het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij uitspraak d.d. 17 januari 2007 (registratienummer: 05 / 49620 BEPTDN V00 O3 G00) heeft voornoemde rechtbank dit beroep geheel ongegrond verklaard, welke uitspraak appellant op 19 januari 2007 is toegezonden. Een afschrift van deze uitspraak is bijgevoegd.

Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de rechtbank en komt daartegen bij Uw Afdeling in hoger beroep.

Appellant voert ter onderbouwing van zijn hoger beroep de volgende grieven aan tegen genoemde uitspraak:

KLOOSTERMAN & STRONKS

Grief 1:

Appellant kan zich niet verenigen met het oordeel van de rechtbank dat de verklaring van van 10 april 2006 niet wordt meegenomen bij de beoordeling van het besluit. Het besluit dateert van 13 oktober 2005. Na het contacteren van SCYL Holland in 2005 is hij uitgebreid gescreend. Na een positief resultaat is hij pas begin 2006 actief geworden binnen deze organisatie. Derhalve had de verklaring niet voor het bestreden besluit kunnen worden overgelegd. Voorts heeft appellant zijn asielrelaas o.a. in 2004 door een handgeschreven brief uit de doeken gedaan. Door het gebruik van eigen bewoordingen heeft hij de eerder ontstane misverstanden door communicatiestoornissen met betrekking tot zijn asielrelaas verduidelijkt. Tot de dag van vandaag is appellant hierin consistent gebleven. Dit was en is een reden om aan te nemen dat zijn asielrelaas als geloofwaardig zou worden en wordt gekwalificeerd. Des te meer het nu de positieve overtuigingskracht van zijn relaas onderstreept.

Grief 2:

Het niet kunnen beschikken over een paspoort kan appellant niet worden tegengeworpen. Inderdaad heeft appellant het document geruild tegen een ander document. De doorslaggevende reden echter om dit te doen was dat er een geldbedrag tegenover stond. Ten tijde van de ruil bevond appellant zich in een noodsituatie. De afweging hierin was of uitstellen gaan om te kunnen eten of ingaan op dit aanbod. De eerste optie ligt niet in zijn aard en de tweede optie leek hem de minst kwade oplossing. De rechtbank had dit in overweging moeten nemen, aangezien dit naar voren is gebracht

Grief 3:

Het niet eigen beweging direct melden bij de autoriteiten kan appellant niet worden tegengeworpen. In de beginfase van zijn verblijf was hij voor informatie en levensonderhoud afhankelijk van derden. Hierdoor was hij niet op de hoogte van de procedure en door trauma-ervaringen heeft hij zich in het begin afgewend van autoriteiten, omdat hij deze associeerde met de autoriteiten van het land van herkomst.

Grief 4:

Verweerder is op een dusdanige manier te werk gegaan dat gesproken kan worden van excessief formalisme. Voor de relevante bijzonderheden heeft hij in de procedure al hetgeen in het werk gesteld dat hij redelijkerwijze kon doen om zijn relaas te onderbouwen. Toch is het onmogelijk gebleken om te komen tot een inwilliging van zijn aanvraag.

